

Saarna perhemessuun 4.5.2025

Pukkilan kirkko

Merja Mäkelä

Nouskaamme kuulemaan pyhää evankeliumia.

Mark. 10:13–16

Evankeliumista Markuksen mukaan, luvusta 10

Jeesuksen luo tuotiin lapsia, jotta hän koskisi heihin. Opetuslapset moittivat tuojia, mutta sen huomattessaan Jeesus närkästyi ja sanoi heille: ”Sallikaa lasten tulla minun luokseni, älkää estäkö heitä. Heidän kaltaistensa on Jumalan valtakunta. Totisesti: joka ei ota Jumalan valtakuntaa vastaan niin kuin lapsi, hän ei sinne pääse.” Hän otti lapset syliinsä, pani kätensä heidän päälleen ja siunasi heitä.

Näin pääsiäisenä eli kaksi viikkoa sitten unta tästä hetkestä. Tulin tähän lukupulpettiin papereideni kanssa ja kun katsoin papereita, oli niissä tekstiä vain kaksi riviä. Uni saattoi johtua siitä, että saarnaaminen ensimmäistä kertaa omassa kotikirkossa jännitti ja tuli siksi myös uniin. Tai voihan olla, että uneni papereissa luki se, mihin minun tänään kannattaa erityisesti keskittyä. Paperissani luki:

Sallikaa lasten tulla minun luokseni, älkää estäkö heitä.

Heidän kaltaistensa on Jumalan valtakunta.

Tämän päivän evankeliumiteksti -jota lasten evankeliumiksi usein kutsutaan- on meille monelle tuttu. Se on luettu meistä usealle jo kasteemme yhteydessä – käsitykseni mukaan Suomessa usein jo vuodesta 1948 lähtien ja varmasti vuodesta 1984 alkaen. Sen on voinut lukea pappi, kummi, äiti tai isä tai vaikka mummu tai pappa. Tiedätkö Sinä, kuka Sinun kasteesi yhteydessä luki tämän lasten evankeliumin? Jos et niin voit kysyä sitä joltakin paikalla olleelta. Itse et sitä ehkä muista.

Joka tapauksessa evankeliumin kohdassa tapahtuu jotain, mikä on myös meille monelle tuttua, ainakin uskoisin niin. Oletko joskus halunnut mennä jonkun ihmisen luo tai johonkin paikkaan ja sinulle on sanottu, että ei, sinne ei saa mennä. Siellä on tärkeä palaveri tai tärkeitä ihmisiä tai tärkeä puhelu tai jotain tärkeää. Et saa häiritä äitiä, isiä, mummua, pappaa, opettajaa jne. Usein se kieltäjä on aikuinen, joka ajattelee tietysti vain parasta.

Tietää, että jotain tärkeää tapahtuu ja yrittää vain estää häiritsemisen. Oletko sinä joskus ollut se, joka on kieltänyt? Minä ainakin olen.

Jeesuksen kohdalla tapahtui siis ihan sama asia. Jeesus kulki Juudean alueella opettamassa ja häntä seurasi suuri joukko ihmisiä, jotka halusivat kaikki kuulla sen, mitä Jeesus sanoi. Jeesus oli siis sellainen tärkeä ihminen, kenen puheita ei saanut häiritä. Yhtenä tärkeänä syynä oli se, ettei Jeesuksen aikana ollut kyniä ja muistivihkoja tai tallentavia kännyköitä, mihin Jeesuksen opetukset olisi voinut saada talteen vaan kaikki piti muistaa ulkoa. Siksi ihmiset kuuntelivat todella tarkkaan ja yrittivät muistaa kaiken, mitä Jeesus sanoi. Ihmiset, siis ne aikuiset ihmiset, ajattelivat, että Jeesusta ei saa häiritä eikä keskeyttää. Joten kun Jeesuksen luo alettiin tuomaan lapsia, tapahtui sama, kuin ehkä sinullekin on käynyt. Aikuiset sanoivat, että sinne ei saa mennä, ei saa häiritä.

Jeesus kuitenkin kuuli, mitä lapsille ja lasten tuojille sanottiin ja huikkasi:

Sallikaa lasten tulla minun luokseni, älkää estäkö heitä.

Nämä Jeesuksen sanat kertovat meille monia asioita. Ensinnäkin sen, että lapsi on ihan yhtä tärkeä kuin aikuinenkin. Jeesuksen luokseen saa tulla jokainen eikä Jeesus káske ketään pois. Jeesus ei myöskään aseta meitä järjestykseen iän tai näön tai sukupuolen tai koulutuksen tai minkään muunkaan kriteerin mukaan. Jeesus myös osoitti, ettei kukaan saa estää ketään toista, ei edes lapsia, tulemasta hänen luokseen.

Tuossa hetkessä Jeesus myös jatkoi:

Heidän kaltaistensa on Jumalan valtakunta.

Mitä Jeesus mahtoi tarkoittaa tällä? ”Jumalan valtakunta on lasten kaltainen”. Mitä yleensäkin tarkoittaa ”lasten kaltainen”. Jos mietimme lapsia niin lapsethan ovat ihania. Iloisia. Reippaita. Suloisia. Äänekkäitä. Leikkiviä. Idearikkaita. Rohkeita. Lapsia kuvaavien adjektiivien määrä on loputon. Itse voisin lainata yhden lapseni sanoja: Lapsi on ihana, kiva, rakas, paras. Ehkä parhaiten lasten kaltaisuutta kuvaa kuitenkin lause, mihin sattumalta törmäsin: ”Lapset ovat sydämet ja silmät avoinna uskoen siihen, että kaikki on mahdollista.” Sydämet ja silmät auki uskoen, että kaikki on mahdollista. Tämä on niin hyvin sanottu. Lapsi ei epäile. Lapsi luottaa. Lapsi uskoo. Lapsi turvautuu. Lapsi kohtaa Jumalan sydän ja silmät

avoinna uskoen siihen, että kaikki on mahdollista. Siksi heidän kaltaistensa on Jumalan valtakunta.

Mitä meidän aikuisten tulisi tästä kaikesta oppia? Ehkä ainakin se, että me emme tiedä kaikkea emmekä ole aina oikeassa, vaikka usein niin ajattelemmekin. Ja se, että meidän tulee ottaa mallia lapsista, avata sydän ja silmät ja uskoa. Sinä riität.

Mitä teidän lasten on hyvä tästä muistaa? Erästä laulua lainaten: Hei älä koskaan ikinä muutu, pysy aina tuollaisena kuin nyt oot.

Lopuksi Jeesus otti lapset syliinsä ja siunasi heitä. Samoin kasteessa meidät on siunattu ja tänäänkin siunataan täältä kotiin lähtiessä. Siunaus saattelee meidät kotiin Jumalan lapsina ja saamme luottaa siihen, ettemme ole koskaan yksin.